

forhold og retsanvendelsen i Danmark. Hertil kommer, at der af hensyn til eventuelle klager er medtaget materiale om klagereregler, formular osv. Selv om der er tale om en udgivelse af materiale, der i øvrigt er tilgængeligt, er der ingen tvivl om, at det er en nyttig udgivelse, der udvider og fuldstændiggør kommentarbindet fra 1994.

Jørgen Elklit
Institut for Statskundskab
Aarhus Universitet

Peer Lorenzen, Lars Adam Rehof og Tyge Trier, *Kommentar til Den Europæiske Menneskeretskonvention*, København: Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1994, 544 s., kr. 950,00.

Det er ikke mange år siden, at det blev mødt med et lidt skævt smil, hvis advokater for danske domstole påberåbte sig internationale konventioner til støtte for danske borgeres retskrav mod offentlige myndigheder. Sådan er det ikke længere. For Den europæiske Menneskeretskonvention gælder dette så meget desto mere, som den i 1992 ved lov blev inkorporeret i dansk ret. Der foreligger fra Den europæiske Menneskerettighedskommission og Den europæiske Menneskerettighedsdomstol en omfattende praksis, som det er væsentligt at kende for den, der ønsker at vide besked om rækkevidden af konventionens (og den tilhørende danske lovs) mange ikke overvældende præcist formulerede bestemmelser. Den foreliggende kommentar, skrevet af daværende præsident for Vestre Landsret, nu højesteretsdommer, Peer Lorenzen, lektor og tidligere leder af Det Danske Center for Menneskerettigheder Lars Adam Rehof og advokat og ekstern lektor ved Københavns Universitet Tyge Trier, giver en overordentlig omfattende og dybtgående beskrivelse af de enkelte rettigheder og beskriver tillige klagesystemet i Strassbourg og Kommissionens og Domstolens virke.

Jens Peter Christensen
Juridisk Institut
Aarhus Universitet

Peter Self, *Government by the Market? The Politics of Public Choice*, Houndmills etc.: MacMillan, 1993, 303 s., £ 11.99.

Med *public choice* teoriens gennemslag i dele af statskundskaben - og i reformtænkningen inden for den offentlige sektor - må der nødvendigvis komme nogle modreaktioner. Blandt mange - og måske især danske - politologer har